

مرگ شاهرخ زمانی در زندان، افشاگر چهره سیاه رژیم کارگر ستیز جمهوری اسلامی ست!

مطابق گزارشات منتشر شده ، روز یکشنبه ۱۲ سپتامبر ۲۰۱۵ ، کارگر زندانی شاهرخ زمانی، در زندان رجایی شهر درگذشت. شاهرخ زمانی، یک فعال کارگری بود که به دلیل فعالیت های صنفی و پیگیری مطالبات کارگری در سال ۱۳۹۰ در شهر تبریز دستگیر و در بیدادگاه های جمهوری اسلامی به ۱۱ سال زندان محکوم شده بود. علت مرگ این کارگر زندانی از سوی زندانبانان "سکته مغزی" اعلام شده، اما کیست که نداند که در زندان های جمهوری اسلامی چنان شرایط غیر انسانی حاکم است که زندانی را با انواع فشارهای جسمی و روحی تحمل ناپذیر مواجه ساخته، سلامتی او را بی انقطاع به تحلیل برده و به تدریج او را در سراسیمه مرگ قرار می دهد. زندانیان در این زندان ها نه فقط از فقدان غذای سالم و نبود شرایط بهداشتی در رنجند بلکه باتوجه به فشارهای روحی وارد شده از طرف زندانبانان و به طور کلی شرایط نابسامانی که در آن قرار داده شده اند گرفتار بیماری های مختلفی می گردند؛ و این در شرایطی است که امکانات درمانی و پزشکی نیز به طور مکفی در اختیار آن ها قرار ندارد. به این نکته هم باید اشاره کرد که در سال های اخیر نوشته ها و مواضعی منتشر می شدند که به شاهرخ زمانی نسبت داده شده و ادعا می شد که وی آن ها را از زندان به بیرون فرستاده است و بر این اساس برخی مرگ او را مشکوک اعلام می کنند. اما صرف نظر از این که علت مرگ او واقعاً چه بود ، برای تمام توده های مبارزی که بر سابقه سیاه و ماهیت ضد خلقی رژیم کارگر ستیز جمهوری اسلامی آگاهند، روشن است که در وضعیت کنونی مرگ یک زندانی در زندان، قبل از هر چیز حاصل شرایط وحشتناکی ست که در سیاه چال های این رژیم برقرار است و مرگ ناحق شاهرخ زمانی نیز در زندان بیش از هر چیز افشاگر چهره سیاه رژیم جمهوری اسلامی می باشد.

مرگ شاهرخ زمانی نه اولین مرگ در سیاه چال های رژیم است و نه مسلماً آخرین آن ها خواهد بود. به یاد آوریم که امروز صدها کارگر گمنام صرفاً به خاطر اعتراض به ظلم و ستم بی حد و حصری که سرمایه داران تحت حمایت رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی بر آن ها اعمال می کنند در زندان به سر می برند. این ها کارگران مبارز ولی گمنامی هستند که نامشان در هیچ نشریه ای ذکر نمی شود، کارگران گمنام زندانی که به خصوص از زمان روی کار آمدن دولت ریاکار روحانی هر روز بر تعدادشان در زندان ها افزوده می شود. جای تردید نیست که این وظیفه همه مدافعین راستین طبقه کارگر است که به دفاع از همه این کارگران که روح و جسم شان در سیاه چال های رژیم به تدریج از بین می رود بر خیزند و به طور کلی دفاع از کارگر زندانی را یکی از وظایف انقلابی مهم خود به حساب آورند.

ما مرگ شاهرخ زمانی را به خانواده و بازماندگان وی تسلیت گفته و بار دیگر بر این خواست عمیق و قلبی کارگران و خلق های تحت ستم ایران تاکید می ورزیم:

نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم و کارگر ستیز جمهوری اسلامی!

زنده باد انقلاب، زنده باد کمونیسم!

چریک‌های فدایی خلق ایران

۲۳ شهریور ۱۳۹۴ - ۱۴ سپتامبر ۲۰۱۵